



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 282/2017**  
**18.04.2017. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Стевана Обренова, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 898/16 од 08.11.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1573/16 од 30.11.2016. године, у седници већа одржаној 18.04.2017. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 898/16 од 08.11.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1573/16 од 30.11.2016. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 898/16 од 08.11.2016. године потврђена је оптужница Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Кти 62/16 од 29.09.2016. године, подигнута против окр. АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1573/16 од 30.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења Вишег суда у Новом Саду.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адв. Стеван Обренов, због повреде закона – члан 438. став 2. тачка 1. и 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и оба решења укине или да иста преиначи и донесе одлуку којом се из списка предмета издвајају незаконити докази чије је издвајање предложено одговором на оптужницу.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је првостепеним решењем потврђена оптужница ВЈТ у Новом Саду и одбијен одговор на оптужницу браниоца окривљеног којим је предложено да се утврди да се у списима предмета налазе незаконити записници и обавештења из члана 237. став 1. и 3. ЗКП, и да се исти издвоје из списка те да се донесе решење да нема места оптужби или решење којим ће се оптужница вратити ради бољег разјашњења ствари. Бранилац даље у захтеву наводи да је у овом кривичном предмету у фази истраге донето решење Вишег суда у Новом Саду Кв 656/16 од 22.07.2016. године, којим је констатовано да је записник о претресању стана и других просторија Кп.Пр 94/16 од 21.01.2016. године незаконит доказ али да је нејасно из ког разлога истим решењем нису издвојени и остали писмени докази који су настали из незаконито обављеног претреса стана – записник о увиђају места догађаја од 21.01.2016. године са криминалистичко-техничком докуменатацијом, потврда о привремено одузетим предметима од 21.01.2016. године, извештај о форензичном прегледу лица места и записник о вештачењу материјала сумњивог на дрогу а другостепени суд је, одлучујући о жалби одбране изјављеној против првостепеног решења, исто потврдио на погрешан и незаконит начин.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

У поступку испитивања оптужнице веће из члана 21. став 4. ЗКП пре свега цени постојање доказа да се основана сумња да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет подигне до нивоа оправдане сумње, као услова за подизање оптужнице.

У конкретном случају веће је нашло да докази прикупљени током истраге дају довољно основа за закључак о постојању оправдане сумње да је окривљени АА извршио кривично дело које је предмет оптужбе, те оптужницу потврдило, а сваки појединачни доказ биће предмет оцене суда у даљем току поступка.

Налазећи да се наводима захтева за заштиту законитости, у овој фази поступка, не доводи у питање законитост одлука о потврђивању оптужнице, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник  
Драгана Вуксановић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић

**Председник већа-судија  
Зоран Таталовић,с.р.**